

nuværende tidspunkt er behov for ændringer på dette område.

- Screening. Udvalget understreger den betydning, screening har for størst mulig åbenhed. Udvalget opfordrer til, at der fortsat afsættes de fornødne midler til screening. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger om lovforslagets økonomiske konsekvenser samt til bemærkningerne til § 22 samt § 27.
- Kompetence vedrørende klagesagers behandling. Udvalget har været enig om, at der er grund til at overveje behovet for oprettelsen af et ankenævn. Udvalgets flertal har anbefalet, at der ikke oprettes et sådant.
- Kommunale arkiver. Udvalget finder, at den øgede decentralisering øger behovet for centralt reguleret adgang til de kommunale arkiver, og at det vil være ønskværdigt, at der i videst muligt omfang sker en tilpasning, således at der gælder de samme regler for statslige og kommunale arkiver, hvad tilgængelighed angår. Der henvises herom til bemærkningerne til § 22.
- Tydeliggørelse af fagministrenes ansvar. Udvalget finder ikke behov for lovrevision på dette område. Der henvises herom til bemærkningerne til § 27, stk. 2.
- Forholdet til offentlighedsloven. Et medlem af udvalget har peget på behovet for at ensrette regelsættene.
- Tilgængelighedsudvalgets fremtid. Udvalget finder, at det bør fortsætte arbejdet også efter en lovrevision. Der henvises herom til bemærkningerne til § 39.

Arbejdsgruppen til revision af arkivloven indstillede på tilgængelighedsområdet i enighed,

- at der bør gælde samme regler om arkivadgang til kommunale arkivalier som til statslige
- at muligheden for at foretage forlængelse af den almindelige tilgængelighedsfrist opretholdes, men at der indføres en overgrænse på 60 år, som kun kan fraviges i ganske særlige tilfælde
- at det overvejes at nedsætte 80-års tilgængelighedsfristen efter den gældende lovs § 22, stk. 1, nr. 2-4, der vedrører sager inden for strafferetsplejen, myndigheders brevveksling til brug i retssager m.v. samt statistisk grundmateriale
- at der ved afgørelser om dispensation fra tilgængelighedsfristerne tages særligt hensyn til, om ansøger er part i sagen eller i øvrigt har en væsentlig individuel interesse i den sag, der søges adgang til.

Brugerrepræsentanterne indstillede bl.a.,

- at den almindelige tilgængelighedsfrist nedsættes til 20 år
 - at forlængelse af denne almindelige tilgængelighedsfrist kun vil kunne ske dokument for dokument, men ikke for hele arkivenheder eller grupper af arkivenheder
 - at der oprettes et særligt nævn med den opgave at overvåge og efterprøve myndighedernes afgørelser om afklassificering og fristforlængelser (screeningsnævn)
 - at arkivlovens 80-års tilgængelighedsfrist for personoplysninger ændres fra at omfatte hele arkivenheder til alene at omfatte konkrete oplysninger om enkeltpersoners private forhold, subsidiært at fristen nedsættes til 55 år
 - at der oprettes et særligt ankenævn til behandling af klagesager over afslag på arkivadgang, subsidiært at Tilgængelighedsudvalgets beføjelser udvides. Forvaltningsrepræsentanterne indstillede derimod bl.a.,
 - at den almindelige tilgængelighedsfrist nedsættes til 25 år
 - at muligheden for at forlænge denne frist for arkivenheder og grupper af arkivenheder opretholdes
 - at der ikke oprettes et særligt nævn til efterprøvelse af fristforlængelser m.v.
 - at 80-års tilgængelighedsfristen for personoplysninger opretholdes som hovedregel
 - at der ikke oprettes et særligt ankenævn til behandling af klager over afslag på arkivadgang.
- Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der som hovedregel lagt vægt på arbejdsgruppens enige indstillinger og på de indstillinger, der er afgivet af forvaltningsrepræsentanterne.

Forholdet mellem arkivlov og offentlighedslov

Arkivloven supplerer bestemmelserne om aktindsigt i anden lovgivning, herunder især offentlighedsloven.

Det blev i arbejdsgruppen drøftet, om det burde foreslås at lade adgangen til arkivalier regulere gennem offentlighedslovgivningen, som det er tilfældet i en række andre lande, jf. nedenfor. Arbejdsgruppen var enig om at opfatte forholdet mellem offentlighedsloven og arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser således, at arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser regulerer, hvornår offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser ophører, for så vidt angår materiale, der er omfattet af begge lovgivninger.

Om forholdet mellem arkivloven og den øvrige aktindsigtslovgivning bemærkes i øvrigt, at arkivloven ikke ændrer de bestemmelser om adgangen til aktind-